

DE STER

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Gewisselijk de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijne verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard hebbe. Amos 3:7.

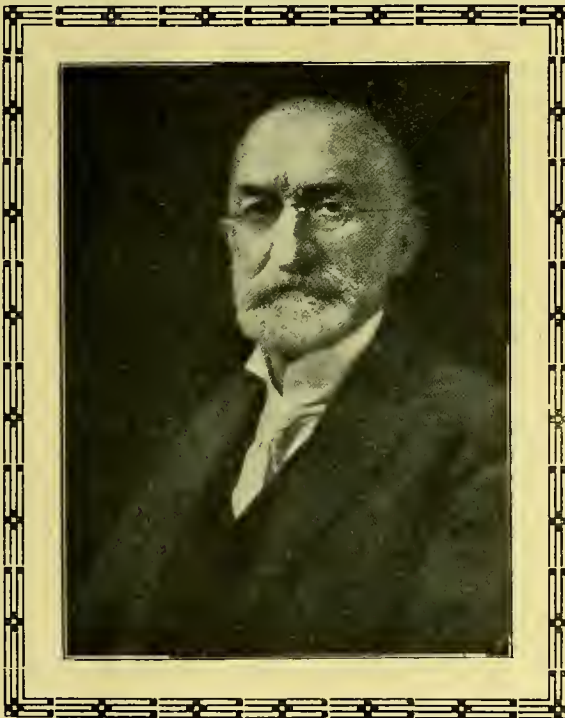
15 NOVEMBER 1931

No. 22

36e JAARGANG

PRESIDENT HEBER J. GRANT

1856 - 22 NOVEMBER - 1931

Een Godsman, hij! wij eeren hem
Als Ziener en Profeet,
Een Leider bij de gratie Gods,
Met heilsgezag bekleed:
De zevende, in modernen tijd,
Tot die voorname taak gewijd.

Een Godsman, hij! wij achten hem
Als Broeder en als Mensch:
Een ziel die 't heil van medeziel
Nastreeft als hoogste wensch.
Dat lang nog leve, Hemelheer,
Uw grijze knecht, Uw naam ter eer!

EEN GESTADIGE OMMEGANG.

Door President Heber J. Grant.

Wij hebben bijeenkomsten van onze Onderlinge Ontwikkelings vereenigingen, die wij dienen bij te wonen, wij hebben de Zusters-hulpvereenigingen en de Zondagsscholen. Wij hebben onze gewone samenkomsten: het is één gestadige ommeegang, vroeg en laat en altoos, voor den mensch, die gewillig is te arbeiden. Bij het geven van één tiende van alles wat hij verdient, heeft een Laterdaagsche heilige te betalen voor tempels, vergaderhuizen en scholen, en vastengaven en zendingswerk.

Eens zei iemand tot den Bisschop, nadat hij zijn tienden betaald en vastendag-schenken gegeven had en bijgedragen had voor het bouwen van tempels en vergaderhuizen, en hem gevraagd werd om geld te verschaffen om zijn zoon op zending te sturen om het Evangelie te prediken:

— „Mijn waarde Bisschop, komt er nóóit een einde aan?”

— „Neen, het is een eeuwige ommeegang.”

— „Welnu, dat is het laatste loodje. Ik ben niet van plan het geld te geven om mijn jongen op zending te sturen. Ik heb mijn tienden en andere schenkingen betaald, en als de Kerk wil dat mijn zoon op zending gezonden wordt, kan zij het doen, maar ik doe het niet.”

— „Mijn waarde broeder, weet ge dat het Evangelie waar is?”

— „Ja”.

— „Herinnert ge u den man, die u gedoopt heeft?”

— „Jawel”.

— „Houdt ge van hem?”

— „Ik heb hem lief met heel mijn hart — hij is mij als een heiland”.

— „Verwacht ge hem altijd en door alle eeuwicheden heen lief te hebben?”

— „Zeer zeker”.

— „Ligt hij u haast zoo na aan uw hart als uw eigen gezin?”

— „Haast even na, bisschop”.

— „Welnu, mijn waarde broeder, zoudt ge niet gaarne willen dat iemand van úw jongen hield zooals gij dezen man liefhebt?”

— „Dat geeft den doorslag, bisschop, de jongen kan op zending gaan en ik zal het geld verschaffen”.

(Uit een redevoering, op 11 Juni 1905 te Rotterdam gehouden).

De Kerk strijdt niet tegen stellingen of theoriën. Ze dringt er eenvoudig op aan dat ze bekend staan voor wat ze zijn: gevolgtrekkingen van feiten, en aan verandering onderhevig zoodra er nieuwe feiten aan het licht komen. Ze stelt verder voor, eerbiediglijk, dat de wetenschappelijke denkers zich ervan onthouden hunne theoriën als feiten te presentereeren aan menschen, die niet geoefend zijn in de wetenschap, totdat de feiten een finale bevestiging geven aan de theoriën.

Dr. John A. Widtsoe.

UITTREKSELS UIT PRESIDENT WIDTSOE'S TOESPRAKEN.

Zaterdagavond. — Het Evangelie beoogt ontwikkeling. De Zondagsschool is een school voor Theologie. Wij hebben geen recht om iets anders daar te onderwijzen. De O.O.V. is een school voor toegepaste godsdienst. Daar is een groot verschil tusschen de Zondagsschool en de O.O.V. De Zustershulpvereniging is bestemd voor de voortgezette ontwikkeling der vrouwen. Gedeeltelijk staat zij in verband met de priesterschap. De Genealogische klas is bestemd voor praktische oefening in het opzoeken van namen, en het invullen van de familie-lijsten. Tempelwerk brengt rijke zegeningen. De jeugdklas of het jeugdwerk is bestemd voor jongens en meisjes beneden den leeftijd 12 en 14 jaar. Ik heb vijf vingers; wij hebben vijf hulporganisaties. Ik heb één pols waarop de vingergroep, de hand, steunt en draait; wij hebben ook één „kerkpols”: het Priesterschap. De hulporganisaties krijgen hun kracht van het Priesterschap.

Zondagmorgen. — Het is voor mij altijd een groot genoegen om naar Nederland te komen. Ik heb geprobeerd uw levensgeschiedenissen in uw gezichten te lezen. Ik ben er trotsch op uw broeder te zijn. De grootste plicht van den mensch is God lief te hebben en zijn naaste gelijk zichzelf. Dit is een grooter beginsel dan de vier grondbeginselen van het Evangelie. Zonder het beginsel van liefde zouden wij het Evangelie niet hebben. Wij leefden voordat wij hier kwamen. Het heilsplan werd gemaakt omdat God ons lief had. Dit is een zeer grootsche gedachte. Zoo dit waar is, hoe kunnen wij dan als God worden? Wij kunnen niet liefhebben zooals God, maar wij kunnen probeeren. Dit is een groot principe, en Heiligen der Laatste dagen dienen het niet te vergeten. Indien wij willen liefhebben zooals God lief heeft, waar moeten wij dan beginnen? Bij God? of ook dichter bij honk? Dat is mijn boodschap tot u. Wie het beginsel van liefde wil leeren, moet zijn naasten liefhebben. Men moet niet denken dat men God lief kan hebben en zijn naaste niet. Wij moeten beginnen bij honk. Wie zullen wij daarna liefhebben? Kunnen wij leeren onze vijanden lief te hebben? Jawel, indien wij den Geest Gods hebben. Waarom gaf Christus zijn leven voor ons? Uit liefde. Jozef Smith ging den dood in omdat hij lief had. Er is geen grootheid zonder liefde. Onze Kerk leeft door het beginsel der liefde; in elke zending, staak, wijk in de Kerk. God wil ons helpen als wij probeeren dit beginsel na te leven. Dan zullen wij alles verstaan, vreugde ontvangen. Ik pleit met u om dit uit te dragen. Wij moeten den geest van vergeving verstaan. Als ik iemand lief heeft, zie ik dan zijne fouten? Neen, ik probeer zijn deugden te zien. Verheugen wij ons over onszelven alleen? Wij dienen die vraag aan onszelven te stellen. Tracht ik altijd goed te zien? Ben ik een Heilige der

Laatste dagen? Als ik altijd zwakheden zie, dan ben ik geen Laterdaagsch Heilige. Als ik voor een oogenblik babbel, dan ben ik geen Laterdaagsche Heilige. Als ik kwaad spreek, dan moet ik mij schamen. Maar indien ik lief heb, dan neemt de Heere mij bij de hand en zegt: „Gezegend zijt gij”. Indien wij dit niet doen, dan benadeelen wij onszelven. Ik hoop dat er geen babbelaars in deze zending zijn. Een babbelaar is een moordenaar gelijk. De duivel is een werkelijkheid. Duizenden zijner engelen trachten ons te verwoesten. Hun gewone wapen is vitten. Wij hebben goede leiders in zending, district en gemeente. God is de eenigste koning. Wij regeeren ons zelve. Wij dienen onze ambtenaren te ondersteunen, dan zullen wij ondersteund worden. Indien wij dit doen, zullen de vreugden des Hemels de onze zijn. Gods Geest is hier. Ik hoop dat de Heer u rein en getrouw zal houden.

Zondagmiddag. — Ik breng u de liefde en groeten van den president en de leiders der Kerk. De menschen zijn opdat zij vreugde mogen hebben. Beseft u wat dit in de dagen van Jozef Smith beteekende? Toen heerschte er een verkeerde idee over het leven. Alles was alleen smart en droefenis. Een ieder van ons dient volkomen vreugde te hebben. Wij gelooven niet in ziekte. Van lichamelijke en geestelijke ziekte bevrijd, zijn wij meer bekwaam om Gods werk te doen. De Heere heeft ons den weg getoond. Bijvoorbeeld: wij moeten een goed lichaam hebben. Wij hebben het Woord der Wijsheid. Het is voor mij steeds meer bewonderingswaardig. Het is ook een bewijs van de goddelijkheid van de zending van Jozef Smith. Het is aan de moderne wetenschap voorafgegaan. Wij weten dat alcohol, tabak, thee en koffie, alsook te veel vleesch schadelijk zijn. Proefnemingen bewijzen dit. Welingelichte doktoren geven den raad van het Woord der Wijsheid aan patiënten. Wij kunnen geen volkomen vreugde ontvangen zonder het naleven van het Woord der Wijsheid. Het sterftecijfer onder de Laterdaagsche Heiligen is de helft lager dan onder andere groepen. Het kanker-sterftecijfer is slechts een derde van dat der andere groepen, dat van ziekten in het algemeen maar half zoo hoog. Europa is minder gehoorzaam aan deze wet dan Amerika. Elke man, vrouw en kind in Engeland drinkt gemiddeld 1800 koppen thee elk jaar. In Zweden drinkt elke man, vrouw en kind gemiddeld 1800 koppen koffië. Wij dienen strikte nalevers te zijn van het Woord der Wijsheid. Wij dienen ons brein zoo wel als ons lichaam te voeden. De hulporganisaties doen dit. Wij dienen voor al deze dingen goed te zorgen. Dan zal er vreugde tot ons komen. Indien wij elken dag niet leeren, dan zijn wij niet gelukkig. Wij hebben een vooruitgangswet. Wij staan niet stil. Wij gelooven in grenzeloozen vooruitgang. Lichamelijke gezondheid komt door het Woord der Wijsheid. Verstandelijke gezondheid door de hulporganisaties en geestelijke gezondheid komt door gebed. Deze

bijeenkomst dient ons geestelijk op te bouwen, Geest raakt geest. Wij voeden onzen geest door gebed en het bijwonen der avondmaalsbijeenkomsten. Genealogisch werk is onzelfzuchtig. Ik heb veel genealogisch werk gedaan. Al onze verrichtingen zijn maar een druppel in de eeuwigheidsemmer. Indien wij dit voorbereidingswerk doen, kunnen wij een tempel hebben. Het is een fout te gelooven dat tempelen niet buiten de Vereenigde Staten gebouwd mogen worden. Staken zullen de aarde bedekken.

Zondagavond. — Wat is het verschil tusschen het Christendom en het Mormonisme? 1. Wij leeren dat God heden spreekt zooals Hij voorheen gedaan heeft. 2. Wij leeren dat God aan Jozef Smith is verschenen ruim 100 jaren geleden, en dat de deur van openbaring niet gesloten is. Dit is een groot verschil, maar er is nog een grooter. God spreekt nog. Het leven heeft een doel. De mensch kwam op aarde omdat hij waardig was. Leert en overwint; leert en overwint. Leert en overwint. Wij prijzen onzen God door Zijn werken te doen. 3. Jaren geleden leerden de menschen dat ongedoopte kinderen verdoemd waren. Dit is ook een groot verschil. 4. Uitverkiezing. Iedereen kan zalig worden. De deur is altijd open. In onze Kerk hebben wij meer mannen en vrouwen werkende voor God. Wij twisten niet met andere kerken. De Waarheid is de grootste parel op aarde. Gods oordeel is op waarheid gebaseerd, niet op goud of klas of rang. Hoe kunnen wij weten dat het waar is? Eén manier is door het Evangelie aan te nemen. Er zal geen vrede komen totdat de menschen om vrede smeeken tot God. In al de regeeringsmoeilijkheden van Engeland, is er niet om hulp gebeden.

Woensdagavond (te Groningen). — Het inwijden van een huis maakt het niet heilig. Dit hangt van *ons* af. Als wij onze plichten niet doen, dan zal dit ons geen godshuis zijn. De verantwoordelijkheid is groot, en van dat standpunt is het niet gemakkelijk een Laterdaagsche Heilige te zijn. „Zijt gij rijk, dat het blijk!” Hij die een zegen in ondankbaarheid ontvangt, inviteert straf. Dit is Gods werk, en zal nimmer verstrooid worden. Wij durven daarmee niet te spelen. De wet voor de Laterdaagsche Heiligen is overal dezelfde. Wij hebben de beginselen gehoorzaamd. Wij waschten niet alleen onze zonden af, maar wij maakten een belangrijk verbond. Wij herinneren opnieuw ons verbond bij het nuttigen van het Avondmaal. De Heere wil gehoorzame menschen hebben. Zoo wij deze zaal niet in orde houden zullen wij geen zegeningen ontvangen. Baksteen, ramen en lichten maken geen godshuis, maar God-vreezende mannen en vrouwen wel. De Kerk is gemaakt voor het welzijn van den mensch; niet andersom. De Kerk dient ons in staat te stellen dag aan dag voort te gaan. Een Laterdaagsch Heilige staat niet stil. De Kerk verlangt dat hare leden toenemen. Hoelang? Door alle eeuwigheid heen. Ik zal u

voor eeuwig daarover laten denken! (Gelach). Jozef Smith gaf dit bij de grondlegging der Kerk. Men kan niet groeien zonder strijd. God zal de overwinning behalen. Zal ik? Beginzelen moeten in werking gesteld worden. Hebben wij elkander lief? Zoo God en Christus ons niet lief gehad hadden, was er geen zaligheidsplan ontstaan. Wij dienen niet alleen liefde voor onszelfen te hebben, maar voor allen. Een toets voor een Laterdaagsch Heilige is of hij zijn medemensch liefheeft. Door babbelen verlaat God's Geest deze zaal en dit volk. Als de Geest Gods hier is hebben de leden God en medemensch lief en zullen zij het babbelen haten als vergif. Het lokale gemeentepresidentschap dient geschraagd te worden. Wij dienen elken avond voor hen te bidden. Als wij beginnen onzen naaste lief te hebben in deze gemeente, dan beginnen wij beter te gevoelen. Vreemdelingen zullen getrokken worden. Er is geen andere wijze, de weg is aangeduid. Besluiten wij dit alles te doen? Dit is God's werk! Het Evangelie is hersteld. Ik getuig tot u dat het waar is.

Donderdagavond (te Amsterdam). — Deze samenkomst werd niet door onzen verslaggever bijgewoond, zoodat wij zijn notities niet kunnen raadplegen. President Widtsoe hield hier zijn langste rede tijdens zijn bezoek. Hij raakte verschillende onderwerpen aan, die hij ook in de andere bijeenkomsten besproken had. Levensvreugde door wetsbetrachting was de hoofdgedachte. Als wij allen op de ons aangewezen plaats onzen plicht doen onverschillig of wij diaken, leeraar, priester, ouderling of Apostel zijn zullen wij èn als enkelingen èn als groep ontwikkelen.

UTRECHTSCH E DISTRICTS CONFERENTIE.

Zaterdag 21 (in de gewone zaal in de Kruisstraat) en Zondag 22 November (in het Jaarbeursgebouw) zal te Utrecht de najaarsconferentie van het Utrechtsche District gehouden worden.

Zendingen-bijeenkomst Zaterdagmiddag 1 uur.

Openbare godsdienstoefeningen Zaterdagavond 7.30, Zondagmorgen 10 uur, Zondagnamiddag 2 uur en Zondagavond 6.30.

Waarschijnlijk zal er des Zondags ook een korte doopdienst plaats hebben, die in de Zondagmorgendienst zal worden aangekondigd.

Allen vriendelijk uitgenoodigd!

TONGEN.

„De tongen van Roermond
Zijn moeilijk te bedwingen,
Doch maken 't niet zoo bont
Als die van Hekelingen.”

HUISBEZOEK-LES VOOR DECEMBER.

Voor de Broeders.

December! Heerlijke maand van het Kerstfeest, het groote Kinderfeest, het feest van den Grooten Mensch! De onsterfelijke Dickens laat eens zijner helden, over dezen tijd van het jaar sprekend, ongeveer het volgende zeggen: „Ik heb altijd gedacht aan Kersttijd als den eenigen tijd in den langen kalender van het jaar waarop mannen en vrouwen hunne gesloten harten openen zonder voorbehoud; een vriendelijken, aangename, vergevensgezinden tijd!”

Vrede op aarde bij menschen van goeden wil!

Laat ons elkander er aan herinneren, dat de Groote Menschenvriend geboren werd, op aarde kwam voor alle menschen. Het was waarschijnlijk niet in December, maar dat maakt niets uit. Hij is geboren. Hij heeft geleefd. Hij is gestorven en verzezen. Hij heeft geleefd en is gestorven voor ons. En de volle waarde van het Groote Offer zullen wij pas leeren beseffen als wij van dag tot dag streven, in den geest van den Meester te handelen.

25 December, het feest van den Meester. 23 December, geboortedag van Zijn knecht: den profeet Jozef Smith, die van den Meester getuigd en de Kerk van dien Meester hersteld heeft.

Dat is onze boodschap deze maand. Heerlijke, blijde boodschap!

HOOGTIJDEN OP HET HUWELIJKSPAD.

Uit Alkmaar wordt ons bericht dat aldaar op den 26sten October j.l. de zilveren bruiloft gevierd werd van het echtpaar Leendert en Grietje Plaizier, geboren Zevenbergen. Een hechte band, door de jaren gestadig nauwer aangehaald, houdt hen omstrengeld.

En uit Groningen komt de mededeeling van een vijf-en-dertigjarige echtvereniging. Het echtpaar Dirk en Grietje Bos, geboren v. d. Ploeg zag namelijk op 15 November 1896 de huwelijksband gelegd, die ook hen door de jaren heen steeds nauwer omstrengeld heeft.

Onze hartelijke gelukwenschen aan deze feestelingen. Dat 's Heeren zegen hen ook verder geleide!

KOMEN EN GAAN.

Ouderling Hugh J. Cannon, redacteur van de *Improvement Era*, is den 6den October te Salt Lake City overleden.

Als jongeman is broeder Cannon naar Duitschland op zending geweest. Later heeft hij de Duitsche zending en nog later de Zwitsersch-Duitsche Zending gepresideerd. Enkele onzer oudste leden in Nederland zullen zich misschien nog wel herinneren dat ruim een kwarteeuw geleden broeder Cannon ook meermalen ons vaderland bezocht en te Rotterdam gesproken heeft.

De ledige redactie-stoel wordt ingenomen door professor H. R. Merrill van de Brigham Young Universiteit te Provo, Utah.

ZENDINGSNIEUWS.

Verplaatst.

Ouderling Charles A. Lofthouse van Apeldoorn naar Haarlem; Ouderling Arthur van Otten van Haarlem naar Schiedam; Ouderling Wilson Poulter van Schiedam naar Gouda; Ouderling John G. de Gooyer van Gouda naar Rotterdam; Ouderling Everett A. van Orden van Delft naar Amsterdam en Ouderling Kenneth J. Draayer van Arnhem naar Apeldoorn.

Benoemd.

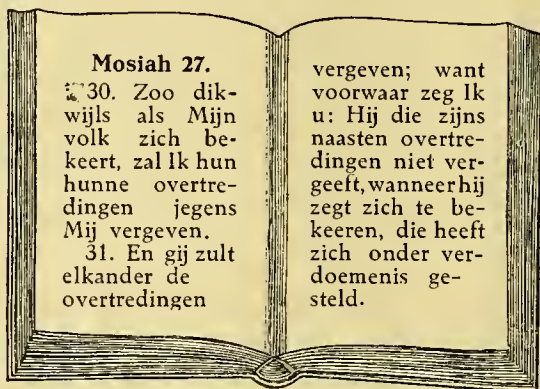
Ouderling Don F. Smith is tot president van de Apeldoornsche gemeente benoemd.

Aangekomen.

Ouderlingen Lowell J. van Dam, uit Sandy, Utah, en Opal K. Hammond, uit Metropolis, Nevada, kwamen 6 November j.l. te Rotterdam aan teneinde zendingswerk in ons land te doen.

Als eerste standplaatsen zijn Delft en Arnhem, respectievelijk, deze twee godsgezanten aangewezen.

LEEST HET BOEK VAN MORMON!

ATTENTIE, GENEALOGISCHE KLASSEN!

De Genealogische klas te Haarlem is klaar voor ruilwerk. Verscheiden leden aldaar hebben schikkingen getroffen met het Rijksarchief aldaar, zoodat zij iederen Zaterdagmiddag nasporingswerk kunnen doen. Elders wonenden, die nazoeking te verrichten hebben in Noord-Holland en die in ruil daarvoor nasporingswerk in andere provincies kunnen doen, worden beleefd verzocht zich tot de Haarlemmers te wenden. Men kan zich per brief richten tot Ouderling C. A. Lofthouse, Zijlweg 53.

Even stippen wij hier aan, dat de Rijksarchieven in den regel des Zaterdag in den namiddag gesloten zijn, maar dat men van te voren zijn verlangen kan te kennen geven dat men nasporingswerk wil doen in die middaguren. Dan worden er gewoonlijk wel schikkingen daartoe getroffen.

VAN DE REDACTIE.

President Heber J. Grant 75 jaar oud.

De man die de hoogste positie bekleedt in de Kerk wordt, zoo de Heere wil, deze maand vijf-en-zeventig jaar oud. Heber J. Grant werd den 22sten November 1856 in Utah geboren, negen jaar na aankomst van de eerste pioniers in de Zoutmeervallei. Zijn vader, Jedediah M. Grant, stierf in December 1856, toen de kleine Heber nog geen maand oud was, zoodat hij alleen van zijn moeder — een Christin van het zuiverste water — de voortreffelijke jeugdleiding ontving die van zooveel invloed is geweest op zijn latere merkwaardige leven.

In zijn jeugd was Heber J. Grant lichamelijk tenger, maar zijn geestvermogens vergoedden dat tekort rijkelijk. Als knaap speelde hij dolgraag met knikkers en ballen, waarom sommigen dachten dat er geen ambitie in hem zat. Hetzelfde vuur echter, dat een jongen zijn spel doet winnen, doet hem ook slagen als man. Er zat doorzettingsvermogen in den jongen Heber. Toen men hem uitlachte om zijn armzalige schrijfhand, oefende hij zich net zoo lang totdat hij een meester in die kunst was. Toen enkele van de pootige jongens hem „zussie” noemden, toen ze hem een bal zagen werpen, oefende hij zich net zoo lang totdat hij al de andere balspelers overtrof.

Zijn levensloop als zakenman klinkt als een sprookje. Wij noemen slechts één ondervinding: van boodschapsjongen en jongste bediende op een verzekeringskantoor is hij opgeklommen tot president van een sterke verzekeringsmaatschappij, door hemzelven gesticht.

Als knaap en jongeman bezocht President Grant de openbare lagere school en de Universiteit. Hij legde een groote voorliefde voor literatuur en wiskunde aan den dag. Zijn natuurlijke wiskundige aanleg schijnt „overgegaan” te zijn op zijn dochters — hij heeft geen zoon in leven. Een zijner dochters blinkt uit in de mathematische wetenschappen.

Onzelfzuchtig in hooge mate is President Grant. Succesvol zakenman is hij ontegenzeggelijk, maar geen zelfzucht spoorde hem aan. De bewijzen zijn onloochenbaar, dat hij hoofdzakelijk voor het gemeenschapswelzijn gewerkt heeft. Persoonlijke belangen werden altijd op den achtergrond gedrongen: als zij die hij liefheeft levensgerief genieten, vergeet hij zichzelf.

Als leider bekwaam en nauwgezet, als mensch vriendelijk en vol medegevoel, als vriend teeder en toegenegen — dat alles maakt hem bijzonder geschikt voor de verheven plaats die hij inneemt in de Kerk van Christus. Een halve eeuw lang is hij een kerkelijk voorganger geweest: ruim twaalf jaar reeds staat hij aan het hoofd der Kerk, die hij zoo liefheeft. Moge de Hemel hem nog vele jaren zegenen!

Het Bezoek van President Widtsoe.

Heerlijke dagen waren het, die bezoekdagen van den Europeeschen Zendingspresident! Een week lang was hij hier te lande. Zaterdag 17 October arriveerde hij te Rotterdam, waar hij de zendelingenvergaderingen en andere bijeenkomsten van de Districtsconferentie bijwoonde. Toen kwam op Woensdagavond d.a.v. de inwijdingsdienst te Groningen en op Donderdagavond de buitengewone samenkomst te Amsterdam. Vrijdag daarop vertrok hij naar Hamburg.

Dr. Widtsoe is op-en-top een leeraar. Zoo'n dertig jaar lang heeft hij zich aan het onderwijs gewijd. Van twee der voornaamste onderwijsinstituten in den staat Utah is hij het hoofd geweest: het *Agricultural College* te Logan en de Universiteit van Utah. Een zijner boeken over *Dry farming* is in verschillende talen overgezet.

Is hij op-en-top leeraar, door-en-door „Mormoon”, is hij zoowel, en niet minder op-en-top gentleman — zijn gezelschap, nimmer saai of ongezellig, is herhaaldelijk een onuitsprekelijk genoegen. Diep ernstig en sympathiek, heeft hij evengoed waardeering voor onschuldige humor. Maar altijd drijft het Evangelie bij hem boven: hij is honderd procent *apostel*.

Het Europeesche zendingskantoor wordt verplaatst van Liverpool naar Londen, en wij zullen hopen dat de werkzaamheden van President Widtsoe en die van zijn kantoor zoo geregeld kunnen worden in de naaste toekomst, dat hij de verschillende zendingen vaker en meerdere vertakkingen bezoeken kan. Want het lijdt geen twijfel dat een bezoek als dit jongste heilzaam werkt in allerlei opzichten. Voor den zomer van het volgende jaar is er weer een rondreis in de pen: moge niets die verhinderen!

K.

GEEFT GETUIGENIS!

Zijt gij rijk, dat het blijk!

Zoo gij gelukkig zijt, mijn vriend.

Hoe zoudt ge in dat geluk niet roemen?

Heeft God het niet aan u verdiend,

De dingen bij hun naam te noemen?

Nicolaas Beets.

NAAR DENEMARKEN EN ZWEDEN.

(Vervolg van bl. 336).

Slot.

KOPENHAGEN, 23 Juni 1931.

Beste Sjoerd: Morgen denkt ons gezelschap per bus naar Helsingor (Elsineur) te gaan. Mocht je tegen twee uur bij het kasteel Kronborg kunnen wezen, dan zou je met ons terug kunnen rijden.

K.

Kronborg: het beroemdste van alle Deenske kasteelen, op welks wallen Shakespeare zijn Hamlet liet spelen. Daar stond ons groepje nu en zagen in plaats van Hamlet een Deensch soldaat in een armzalige kleedij

„Who'll recite to us 'To be or not to be'?” zoo klinkt de prettige stem van Dr. Widtsoe. „Wat zegt Mr. Widtsoe?” vraagt Sjoerd, die niet dicht genoeg bij den spreker was om hem te kunnen verstaan. „Hij vraagt, wie ons hier Hamlet's alleenspraak even voordraagt,” antwoord ik. En als niemand zich aanbiedt, zegt de jongen van 't heitelân: „Ik ken 't wel in 't Friesch”. „Goed”, zeg ik, „ga je gang”. En Sjoerd declameert:

Romeinen, frjeonen, lânsljue, lien my 't ear.
 Begrave wol ik Ceasar, net hem priizgje.
 't Misdwaen fen minsken libbet nei hjar dea,
 It goede wirdt fack mei hjar bient' begroeven.
 Sa mei it Ceasar gean

Plots zwijgt de voordrager. Hij merkte zeker aan Dr. Widtsoe's gezicht en het mijne dat er iets niet in den haak is. Julius Ceasar in Denemarken! Toen onze jonge Friesch eenmaal aan den gang was, wilde ik hem niet in de rede vallen — de anderen verstonden hem immers toch niet! Maar des doctor's welwillende stem roept: „Ben je niet in de war, Sjoerd? Wij hebben hier met Hamlet te doen, niet met Antonius”!

Sjoerd kleurt hevig, maar herstelt zich wondergauw. „O, zeker! excuseer mij! Dât ken ik in 't Hollandsch. En zonder haperen klinkt zijn stem terwijl wij oyer de Sont staan te turen:

Bestaan, of niet bestaan? Ziedaar de gansche vraag!
 Is 't wijzer dat men lijde, en 't grimmig lot verdraag'
 En voor zijn pijlen krimp' — of, dat de vuist zich wapen,
 En 't weerstand biede en stuit'? Te sterven — in te slapen —
 Niets meer! — En door dien slaap het vlijmend wee der smart,
 (Die erfenis, helaas! van ieder sterflijk hart!)
 Die jamm'ren zonder tal, dat onverduurbaar lijden,
 Die heirvaat van ellend voor eeuwig af te strijden . . . ?
 Gewis, dat kloek besluit is wel de voorkeur waard!
 Te sterven — anders niet! te sluim'ren onder de aard —
 Te slapen . . . slapen? ja . . . maar ook misschien te droomen?
 Ziedaar den hinderpaal, die wij niet óver komen!
 Want, waarlijk! Welk een droom in zulk een slaap ons toeft,
 Terwijl het lijk vermolmt, in de enge kluis geschroefd,

Is wel bepeinzenswaard, eer we ons ter rust begeven...
 Ziedaar de kluister, die ons vastboeit aan het leven!
 Wie, anders, wie verdroeg de dwaasheid en het kwaad,
 Des onderdrukkers macht, der hovelingen smaad,
 Der ambtenaren waan, het wet- en rechtvertreden,
 De marteling der liefde en 't schenden van hare eeden,
 Het beedlen der verdienste, in overmoed gehoond
 Door hoog gepeupel, dat uit trotschheid haar beloont?...
 Wie zou het aanzien? wie het harden!... Wie zou dralen,
 Die met een priemsteek hier zijn rekening mocht betalen?
 Wie, wie zou zwoegen onder 't leven en zijn vracht —
 Zoo niet de vrees voor 't onbekende, dat ons wacht,
 Voor 't nooit ontdekte land — van waar geen mensch tot heden
 Terug kwam met bericht — ons achteruit deed treden,
 En liever 't matte hoofd deed krommen onder 't leed,
 Dan domplen in den nacht, waar niemand uitweg weet, —
 Dus houdt de weiflende angst een moedig waagstuk tegen;
 De ontwerpen gaan te loor in 't wikken en in 't wegen,
 En de opgevlamde gloed van 't onversaagd besluit
 Dooft langzaam onder de asch van de overpeinzing uit.)*

Bravo, bravo Sjoerd!

Op weg naar Elsineur hebben wij Fredensborg gezien, dichtbij Frederiksborg. Fredensborg is het koninklijke kasteel waar de gekroonde hoofden van Europa bijeenkwamen toen Christian IX, de grootvader van den tegenwoordigen koning van Denemarken, „oom” was van heel Europa. Het kasteel staat in een prachtig park. Terug gaan wij langs de boschrijke kust met honderden buitenverblijven.

Dan volgen weer dagen van onophoudelijk vergaderen. Als de leiders van een Zendingengroep die half Europa beslaat, eens per jaar bij elkander komen om te trachten alles wat er in die zendingen voorvalt eenvormig te maken, dan hebben die mannen en vrouwen heel wat te verhandelen!

Van een onzer Deense zusters, die in de nabijheid van Sylkeborg een uitgebreid landgoed bezit, is een uitnoodiging ingekomen om de laatste dagen van de conventie ten harent te houden. Sylkeborg ligt in het midden van Jutland, het vasteland van Denemarken. Als wij de uitnoodiging aannemen en een autobus huren, is het een prachtgelegenheid om een groot gedeelte van Denemarken te bezichtigen. Allereerst toch zal de reis dwars door de groote eilanden: *Sjaelland* en *Fyn* gaan en vervolgens over een goed stuk van Jutland. En vandaar zou ons gezelschap de huisreis kunnen aanvaarden, de Engelschen via Esbjerg, de andere over Hamburg.

Zoo gezegd, zoo gedaan. De uitnoodiging wordt aangenomen en weldra bevinden wij ons op weg. Sjoerd? Er is een kansje, dat wij hem straks zien als we in Odense komen, de geboortestad van Hans Christian Andersen.

Wij hadden ons Denemarken heel anders voorgesteld dan het

*) H. Tollens Cz.

was. Zooiets als Holland, hadden wij altoos gedacht. Maar het land bleek heuvelachtig en golvend te zijn, De meeste huizen op het land zijn gewitkalkt, de meeste kerken eveneens. Dat staat heel helder tusschen het frissche groen van geboomte en veldgewas. Beziat men die huizen echter van nabij, althans die welke wij passeerden, dan merkt men dat ze lang niet helder en frisch zijn. Vooral de vensters niet. Wat zouden onze zindelijke Hollandsche vrouwtjes daar een lesje kunnen geven!

Als wij Zeeland (Sjaelland) doorgetrokken zijn, gaan wij per veerpont over naar Fyn. Zoowat halverwege op dit eiland ligt Odense, waar wij het huisje bezoeken, waarin de wereldberoemde sprookjesschrijver geboren werd. En wij denken aan het „Leelijke Eendje”: een autobiografie. De menschenschuwe en miskende jonge schrijver, die zoo lang de arme schoenlapperszoon bleef, werd later de vriend van koningen en grooten!

Men is bezig het kleine hoekhuisje in te sluiten in een grooter gebouw: er een museum van te maken. Allerlei Andersenia is hier bijeen gebracht. Vertalingen in allerlei talen van de sprookjes van den grooten schrijver liggen er. Ook Nederlandsche: van een oud boek van J. J. L. ten Kate af tot de nieuwste uitgave van Mevrouw van Eeden-van Vloten.

Door den vertegenwoordiger van de Tjecho-Slovaaksche Zending worden wij op allerlei historische punten gekiekt en zoo verlaten wij Odense niet voordat zijn toestel ons op de gevoelige plaat vereeuwigd heeft, ditmaal staande bij het standbeeld van den „Mooien Zwaan”.

Van Sjoerd geen spoor.

Verder en verder gaan wij. Allerlei bezienswaardigs zien wij, maar ik moet mijn beschrijving bekorten. Nogmaals gaan wij op een veerpont en als wij die verlaten zijn wij te Fredericia. En tegen den avond zijn wij te Sylkeborg. De stad door en eenige mijlen het land in en wij zijn er en — blijde dat wij er zijn! Het was een lange rit.

Het landhuis van onze gastvrouw: zuster Hermansen, dat er van buiten uitziet als een smakeloos groot schoolgebouw, blijkt van binnen des te mooier en aantrekkelijker te zijn! Een overvloed van kamers maakt het gemakkelijk, de twintig gasten paarsgewijs of alléén onder te brengen. Wij belanden in de Chineesche kamer, waar alles aan het hemelsche rijk doet denken. Zuster K. huivert even als ze een Boeddha-beeld ziet staan. Ze heeft pas gelezen of gedroomd — ik weet het ware er niet van — dat zoo'n beeld plotseling de tong uitstak. Schrikaanjagend. Misschien was het oneerbiedig, maar dat kome dan maar op rekening van een tekort aan kleerenhaken in het Chineesche vertrek: ik heb den Boeddha-kop als kapstok gebruikt en er mijn hoed over laten vallen. Als hij dien nacht zijn tong heeft uitgestoken, heeft hij het achter mijn hoofddekseel gedaan.

Na ons verfrischt te hebben, gaan wij eerst nog een flinke wandeling maken. En dan ter ruste! In den morgen zijn enkelen onzer weer vroeg buiten en bosch en veld in. Hoe heerlijk, weldadig stil is het! Ik denk aan een gedicht uit mijn schoolboeken:

„O, wie dit alles schildren kon:
 Dat landschap in de morgenzon,
 Vol leven en gewemel!
 Dat woud, zich spiegende in den stroom!
 Dat hutjen aan zijn groenen zoom!
 Dien hoogen, stillen hemel!

O Vader! Schepper der natuur!
 Ik dank U voor dit morgenuur,
 Voor dezen rijken zegen!
 'k Heb niets, o Vader, dan dit lied:
 Mijn hart is vol — versmaad het niet!
 Het vliegt U juichend tegen!”

Gezamenlijk brengen wij in den voormiddag een bezoek aan het plaatselijke kerkhof waar het stoffelijk overschot rust van Thomas S. Hermansen, den echtgenoot van onze gastvrouw, verleden jaar gestorven. Bij het graf zingen wij een stichtelijk lied en spreekt president Widtsoe eenige gepaste woorden.

In den namiddag wordt de slotvergadering der conventie gehouden op het graspark vóór het landhuis. En pas als de ondergaande zon lange schaduwen gaat werpen en de atmosfeer begint af te koelen, zoodat eenigen van ons overjas of shawl laten brengen, zijn wij gereed.

Een vorstelijk maal wacht ons: elke maaltijd is vorstelijk. Zuster H., die sinds den dood van haar man maar weinig haar buitenverblijf bezoekt — zij woont in Aarhus — schijnt het ten hoogste te waardeeren dat zij ons gezelschap eens flink onthalen kan. Haar bedienden, vrouwen van pachthuurders, zijn als haar zusters: vriendelijke, lieve menschen, die de goedigheid uit de oogen straalt. Het valt ons den volgenden morgen werkelijk zwaar deze goede zielen en die heerlijke omgeving te verlaten. Maar aan alle goede dingen komt een einde, aan sommige echter wel wat spoedig.

De bus komt voor. Tot weerziens! hoor ik roepen in het Duitsch, in het Engelsch, in het Deensch, in het Zweedsch, in het Fransch. Tjecho-Slovakije roept iets onverstaanbaars, dat wel hetzelfde zal beduid hebben. Wij roepen het ook maar in onze taal! Tot weerziens? Zouden wij ooit op dat mooie landgoed terugkeeren? Het lijkt welhaast onmogelijk, maar — wie weet! En — ons weerzien kan immers ook elders plaats hebben, zal, hopen wij, eens plaats vinden, zoo niet hier, dan mettertijd in zaliger streken! Tot weerziens! Zoo roepen wij later op den dag herhaaldelijk, als ons gezelschap langzamerhand slinkt.

Allen verheugen wij ons over het ondervondene en óók met

het vooruitzicht dat wij weldra weer aan onzen geregelden arbeid zullen gaan, waar wij het geleerde en besprokene zullen gaan toepassen.

Maar lang nog klinkt het afscheidroepen ons in de ooren. . . .
Tot weerziens! Hoopvol woord!

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR DECEMBER 1931.

AVONDMAALSVERS.

Wijl wij 't verbondsmaal houden saam,
Om Jezus' wil en in Zijn naam
Laat ons bedenken, nauwgezet,
Of hart en hand zijn vrij van smet.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

(Matt. 7 : 21).

Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, die in de hemelen is.

2^{1/2} MINUUT TOESPRAAKJES.

- 6 December. Wat de Zaligmaker den Nephieten onderwees.
De Laatste der Nephieten.
Het Boek van Mormon.
- 13 December. Elia en Eliza.
Israel en Juda.
Het Oude Testament.
- 20 December. Geloof en Bekeering.
Doop en de Heilige Geest.
Evangelie Leer.
- 27 December. Eigendom een middel tot Geestelijke Doeleinden.
Rechtvaardigheid.
Het Nieuwe Testament.

DUBBELTJES-ZONDAG.

Op Zondag, 22 November zullen alle leden der Zondagsschool wederom de gelegenheid hebben, dit jaarlijksch fonds te steunen. Zondag, 15 November zullen de envelopjes worden uitgereikt en den daarop volgenden Zondag weer worden ingenomen. Dit jaar zal iedere gemeente voor 100% overmaking trachten te zorgen en in De Ster zal eervol melding worden gemaakt van de Zondagsscholen, die juist en doeltreffend hun Dubbeltjesfonds aan den Overziener zullen opgeven.

Iedere medewerking zal dit en al het Zondagsschoolwerk de kroon doen spannen!

OM ONS HEEN.

Ouderling Fred Tadge is onlangs eervol ontslagen als president van de Zwitsersch-Duitsche Zending. Broeder Tadge, Duitscher van geboorte, is driemaal op zending geweest. Zijn eerste zending volbracht hij in Nederland; gedurende de twee volgende zendingen presideerde hij eerst over de Zwitsersch-Duitsche zending, later — na de splitsing van dat veld — over de Duitsch-Oostenrijksche en nog later over de nieuwe Zwitsersch-Duitsche Zending.

Ouderling Francis Salzner van Salt Lake City, een geboren Duitscher, volgt broeder Tadge op.

Ouderling Gideon N. Hulterström, die de laatste vier jaren over de Zweedsche zending gepresideerd heeft, is eervol ontslagen en wordt afgelost door Ouderling Charles E. Forsberg.

Ook Ouderling A. William Lund, president van de Britsche zending, is eervol ontslagen en wordt vervangen door Ouderling James H. Douglas van Ogden, Utah.

Zondag 8 November werden in België twee vergaderhuizen ingewijd door President John A. Widtsoe: in den voormiddag een te Luik en in den namiddag een te Seraing. Wij hopen later, waarschijnlijk in een van onze December-nummers, kiekjes van deze gebouwen af te kunnen drukken.

Goede wijn behoeft geen krans.

Wat 's lof van dwazen? — Dwaas. — Van wijzen? — Overbodig. Waar heeft een schoon gelaat blanketselsmeer toe noodig?

Muslih Eddin Sadi.

INHOUD.

President Heber J. Grant . . . 337 Een gestadige ommevang . . . 338 Uittreksels uit President Widtsoe's toespraken . . . 339 Utrechtsche Districts Conferentie 342 Tongen 342 Huisbezoek-les voor December 343 Hoogtijden op het Huwelijkspad 343 Komen en gaan 343 Zendingsnieuws 344 Leest het Boek van Mormon 344	Attentie, Genealogische Klassen 344 Van de Redactie: President Heber J. Grant 75 jaar oud 345 Het Bezoek van President Widtsoe 346 Geeft getuigenis! 346 Naar Denemarken en Zweden 347 Zondagsschoolwerk 351 Om ons heen 352 Goede wijn behoeft geen krans 352
--	--

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.